VOLUME 53. ÉVFOLYAM. NO. 17 SZÁM — 1961. julius 15.

Evangéliumi hírnök

Evangelium hirnök messenger

JÉZUS mondá:" De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

AZ ISTEN ARCA

"Az én orcám menjen é veletek, hogy megnyugtassalak? Monda néki Mózes: Uram ha a te orcád nem jár velünk, ne vigy minket ki innen."

II. Mózes 33:14-15.

Előttem jár.
Bárcsak homályban látom,
De minden napon
Áldott melegségét,
Vezérlő fényét
Ujra megcsodálom.

Előttem jár.
Nincs sötétje az éjnek,
Felhők mögül is
Meleg nap ragyog,
S hallom szavát
Mely oly biztatón csendül;
Haladj nyugodtan,
Én veled vagyok.

Előttem jár
Mint Mózes előtt régen.
Előttem jár pedig én mi vagyok?
Haszontalan kis parányi porszem.
Ez ajándék, melyet adott nékem
Hozsánnával, ujjongó örömmel,
Hálaadással tölti meg szivem!

Halljátok meg ti kései utódok,
Ő gyermekéhez lehajol ma is,
Nemcsak Mózesnek jutott a kiváltság,
Sugárzó arca ma is jár velem,
Ó tuláradó, mennyei öröm te,
Titokzatos, mély csodás kegyelem,
Az Isten arca ma is jár velem!

Toronto, 1961. Somogyi Gáborné

Az 53-ik évi Konvenció Bridgeport, Conn. ban 1961 julius 12-16-ig

Akik Isten kegyelméből részt vehettünk az 53-ik konvenciónkon, azok boldogan ismét elmondhatjuk: Velünk volt az Ur, és gazdagon megáldott minket.

A konvenció jeligéjét a program bizottság Máté, 10: 16-ból vette, ahol az Ur Jézus tanitványainak ma is azt mondja: "Imé én elbocsátlak titeket..." Ez ige alapján a Tanitványság gondolata foglalkoztatta e napokban a konvenciót. Előadóink jól elkészültek s remek gondolatokkal szolgáltak s foglalkoztatták a hivő sereget. Nemcsak a nagygyülés együtt hanem a kissebb csoportokra töredező konferenciák; női, ifjusági, vas. iskolai és diakónusok konferenciája át érezte lelkében, hogy ebben az atomkorszakban sokkal inkább mint ezelőtt, Istennek szüksége van tanitványokra, akik nemcsak beszéddel, templomba való járással és tagsággal tesznek bizonyságot Istenről, hanem az Ur Jézustól, a Fő Mestertől tanulva, tanitványságukat cselekedeteikkel, beszédükkel és magatartásukkal is megmutatják.

Jézus Krisztus az életnek forrása s amely keresztyénnek lelki korsója kong az üresség tól, e pusztában szomjan menthetetlenül elpusztult!

Nagy örömünkre szolgált, hogy Dr Udvarnoki Béla teológiai tanár és Rev. Kautz L. Ödön tanár feleségeikkel együtt jelen lehettek és tanulságos előadásaikkal gazdagitották a konvenció népét. Itt e helyen is köszönetet mondunk minden egyes előadónak, kik az Ur segitségével igyekeztek széppé és áldásossá tenni az 53-ik konvenciót. Remélem, a következő számban egy-egy előadást sikerül leközölni, hogy olvasó közönségünk egy kis kóstolót kapjon azokból a lelki javakból, amit a delegátusok és vendégek bőségesen élveztek.

Sokat kellene irni a bridgeporti vendégfogadó kedves és gyönyörü munkát végző gyülekezetről, amely sok áldozattal mindent megtett azért hogy a delegátusok és vendégek jól érezzék magukat. Rev. Molnár Balázs lelkipásztorról, aki nemcsak a házigazda szerepét töltötte be ez alkalommal, hanem a konvenciónak elnöke is volt, ki bölcsen vezette a gyülést és két esztendőn keresztül a konvenciót. A helyi ének és zenekarrokról melyek minden este nagy szolgálatot teljesitettek Stumpf Árpád és Kish Ernő testvéreink vezetése mellett. Elfelejthetetlen és emlékezetes lesz sokáig az a párbeszéd, amit három new yorki testvérnő magyar nyelven adott elő Fülöp Árpádné vezetése mellett. Bibliai igazságokkal mutatták be gyönyörü gondolatokban a hazatérő bünös embernek megtérését. Talán majd ebből is közölhetünk egy keveset lapunk későbbi számában olvasóink részére.

A program bizottságról külön emlékezünk meg, melynek Orosz Attila clevelandi lelkipásztor volt az elnöke, kinek vezetése mellett ebben a komoly időben olyan jeligét és tárgyat választott, melyre nemcsak a mi egyházunknak, hanem a világon

az összes keresztyén egyházaknak nagy szüksége van. Ezen az évi gyülésen előadóink sokirányu megvilágositással hangsulyozták: **Csak az lehet igazán keresztyén és Jézus Krisztusnak tanitványa, aki az Ur Jézustól tanul és aki követi őt az ő nyomdokaiban.**

A sok áldásért, melyben az Ur részesitette az ő gyermekeit, mindenek fölött az Istené legyen a hála és köszönet!

Emeritus

—o—

ANDRÁS

(János ev 1 35-43.)

András Bethsaidából való, halászattal foglalkozó ember volt. Ő volt az egyik első tanitvány, aki az Ur Jézussal találkozott. Nem volt kiemelkedő tehetség. Bár testvére volt Péternek, mégis jellemben, modorban, tehetségben óriási külömbség volt közöttük. Mig Péter akaratlanul is jellembeli, természetbeli adottságoknál fogva mindég első helyre kerül; addig András rendszerint az olyan emberek közé tartozott, akiket mások nehezen vesznek észre. Ha tehetségében le is maradt András; nem maradt le viszont hüségben. És Isten szemei a hüségeseken forognak. És a hüségesek viszik előbbre Isten országának ügyét. Ha pedig a kettő: a tehetség és hüség egyesül, nagy áldás lehet Isten országának ügyén.

Mi emberek sokszor esünk nagy tévedésekbe, amikor a tehetséges embereket előtérbe helyezzük a hüségesekkel szemben. Egyik gyülekezet karmestert választott. Két jelölt volt. Egyik nagytehetségü, de kevés hüségü, mig a másik kevesebb tehetségü, de nagyobb hüségü volt. A gyülekezet — mert modern haladó gyülekezet akart lenni — a tehetséges testvért választotta. És ez a választás romlása lett az egész gyülekezetnek. András már keresztelő János tanitványa is volt. Látta az Urat járni a Jordán partján, hallotta Ker János diadalmas kijelentését: "Ime az Isten Báránya"

És hallja Jézust, amint szól vala és követék Jézust. (Ján. 1:37.)

Megy András másodmagával az Ur után megy, mert valami leküzdhetetlen vágy inditja. Mint a mágnes vonz, ugy vonzza Jézus személye Andrást... Látni akarja az Isten bárányát, beszélni szeretne vele; lelkének ezer kérdését és szivének minden vágyát kiönteni szeretné előtte.

"Akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak" — Aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem"— "Aki keres, talál" olvassuk az igében. András keresi és megtalálja a Messiást...

Jézus hátrafordul és reá tekint a két követőre. Egy megdöbbenő kérdés röppen el az Ur ajkáról: "Mit kerestek?" Nem azt kérdezi: "Kit kerestek?" mert tudja,hogy az Isten bárányáról szóló bizonyságtételt hallották, tudják hogy ő az Isten báránya tehát a kérdés mély értelme ez: "Mit kerestek az Isten bárányánál?"

Mit kerestek? Hirnevet, kincset, nagyságot? A madaraknak fészkük, a rókáknak barlangjuk van, de az Ember Fiának nincs hová fejét lehajtania. Mit kerestek annál, akinek születési helyeistálló volt, halála kereszten lesz? Mit kerestek annál, akinek földi élete csupa üldöztetés lesz és nem külömb a tanitvány Mesterénél, ha a Mestert üldözik, titeket is üldözni fognak.

"Mester hol lakol? — hangzik " a két követő ajkáról. Végre szólhattak hozzá, még ha csak három szót is. Óh a szeretet kevés szóból is mindent megért. Az Ur is három szócskával felel: "Jöjjetek és lássátok!" De hogy doboghatott a két sziv, midőn az invitáló szót hallották.

"Jöjjetek és lássátok" — mondja az angyal a sirnál a remegő asszonyoknak; "jertek lássatok!" —mondja a samáriai asszony; "Jer és lásd meg! — mondja Filep Nátánaelnek. Akár az üres sirhoz, akár magához Jézushoz hangzik a hivás; azért hangzik hogy mindenki jöhet és láthatja Istennek nagyságos dolgait.

Elment a két férfi Jézussal. Sőt — mindenről elfeledkezve — az egész napot Jézussal töltötték. Mily sok nekünk sokszor egy óra is az Isten házában. . ?

Mily kevés idő jut az elcsendesedésre az Ur lábainál. . ? Nem egy napot, de még 10 percet is soknak tartunk igeolvasásra, imádkozásra. Ezért gyümölcstelen és erőtlen keresztyén életünk. Ezért küszködünk, vergődünk, de nem jutunk lelkiek terén előbbre. András egy nap volt az Urral és az Ur bizonyságtevője lett. Mint Filep, mint a samáriai asszony és a többiek. "Nem tehetjük hogy azokat ne szóljuk; amiket láttunk és hallottunk" hangzik a bátor hitvallás még a rosszindulatu emberek előtt is. András sem hallgatja el amit látott és hallott. Annak akivel legelőször találkozik Péternek mondja el: "Megtaláltuk a Messiást!" De András nemcsak bizonyságot tesz, hanem testvérét az Urhoz vezeti.

Később valamivel a két testvér, Péter és András halásznak. Odalép Jézus a két testvérhez és igy szól: "Kövessetek engem!" (Márk. 1:16.) A két testvér kész volt végleg föladni földi foglalkozásukat Jézusért. Andrást ott találjuk negyedmagával (tehát a három Péter, Jakab, János után) egy fontos kérdést feladni Jézusnak. (Márk 13. 3:4.) András is közel jutott az Urhoz, még ha negyedik volt is a tanitványok között.

András józemü ember volt. Ő látja meg hogy a pusztában egy gyermeknek öt árpa kenyere és két hala van. (Ján. 6. 7:9.)

András először Pétert vezett Jézushoz, de ugylátszik ő értett legjobban ahhoz, hogyan kell lelkeket Jézushoz vezetni, mert amikor a görögök Jézust akarták látni és Filephez mennek, Filep Andrásnak szól és igy András lesz most is az; aki lelkeket vezet Jézushoz. (Ján, 12. 20:22.)

András nem szomorkodott amiért tehetségben alólmaradt . Nem maradt alul hüségben. Ott volt mindenhol a tizenkettővel és elhihetjük, hogy csendes szelid szavával még sok lelket vezetett Jézushoz.

Andrásokra van szükség! Vannak nagytehetségü szónokaink, de jajj nagyon kevés a csendes bizonyságtevés: "Megtaláltuk a Messiást!" És milyen kevés a Jézushoz vezetők száma.

Torontoban a lelkipásztor testvértől Garfielden a testvérnőtől láttam, hogy istentisztelet előtt autójukkal körüljártak és az Isten házába vitték azokat, akik másképp nem tudtak volna odajönni. (Persze utánna haza is vitték őket.) Áldott szolgálat az Isten házába vinni a lelkeket, ahol Jézus is jelen van — igérete szerint.

De elszomorodott a szivem amikor valahol itt Amerikában az otthona előtt egy 80 év körüli testvérnővel találkoztam istentisztelet után. Megkérdeztem miért nem visz utja az Isten házába? Óh olyan fájdalmas volt a felelete: Egyedül már nem tudok elmenni autóval meg senki sem visz el. Olyan mély sóhaj jött elő abból a 80 esztendős szivből. Senki nem visz el pedig 5-10 perces kerülővel elvihetnék.

Andrásokra van szükség! Hallgasd, csak figyeld csak: "Akik sokakat az igazságra vezetnek, fénylenek mint a csillagok örökkön örökké." Vezess vigyél amennyit csak tudsz és amikor csak tudsz lelkeket; akár gyalog, akár autóddal Jézushoz , amikor Isten háza megnyilik. Nézz körül, kik azok akiket kocsidon elvihetsz.

kell lelkeket Jézushoz vezetni.

De hogy lelkeket te Jézushoz vezethess, ahhoz kell hogy te magad is Jézusnál illetve Jézusé legyél!

Fülöp Árpád

—o—

ÁKÁN

Egy igen komoly és megrenditő esemény az, amelyet Józsué könyvének 7-ik részében találunk, amelyből megértjük azt, hogy büneink sokszor nemcsak reánk hozhatnak büntetést, hanem másokra is.

Izrael egy város meghóditására indult, de megkapták az utasitást, hogy az ottlévő dolgokból mit kell hogy az Urnak szenteljenek. A nép meg is tartotta az isteni parancsot és minden arany, ezüst, réz és vas edényeket melyeket zsákmányul ejtettek, az Ur kincsei közé tették.

Mikor azonban egy másik város meghóditására mentek, és ott vereséget szenvedtek, akkor tudódott ki, hogy nem minden - ki volt hü az isteni parancs teljesitésében és volt aki inkább hallgatott kapzsi szive sugalatára, mint az Isten intésére. Ezzel aztán nemcsak önmagára hozott veszedelmet, hanem családjára és az egész népre is, megfosztva őket az isteni áldástól és segitségtől. Gyászba boritva több családot, amelyeknek tagjai elestek a hadban. El is vette méltó büntetését, amint olvassuk is Isten igéjében.

Sokszor gondolkodtam már azon, hogy napjainkban is vannak sokan a keresztyén gyülekezetekben, akik, Ákánhoz hasonlóan ellopják az Urnak szentelt dolgokat és ezáltal sokszor előidézik azt, hogy Isten megvonja áldását a gyülekezettől és nem ad előhaladást a gyülekezet munkája után.

De miben lophatjuk mi meg az Urat? Csak néhány gondolatot emlitsünk meg.

1. Keresetünk azon részével, amelyet az Urnak kellene hogy szenteljünk! Hányan vannak keresztyének, akiknek mindenre van pénzük, csak arra nincs hogy az Ur munkájára adakozzanak! Van pénzük épiteni, van pénzük sétálni, rádióra, televizióra és mindenféle kényelemre, de nem jut az Ur munkájára.

Ha ezen keresztyének megemlékeznének Ákánról...

2. Az Ur napjának ellopásával. Vannak keresztyének akik sohasem hiányoznának a munkából, sőt még csak el sem késnek, de akik oly sokszor nem jelennek meg az istentiszteleteken, mert otthon maradnak pihenni, beszélgetni, családi összejövetelt tartani vagy barátot és ismerőst látogatni.

Tehát amit nem akarnak elmulasztani a hat napból, amelyen a testi dolgokkal vannak elfoglalva, azt az Ur napjából lopják el, amelyen az Ur dolgaival kellene hogy foglalkozzanak.

Ha ezen keresztyének megemlékeznének Ákánról...

3. Az Ur munkájának elhanyagolásával. Sokszor egészen problémát okoz a gyülekezetekben egyes tisztségek betöltése. Miért? Mert nincsennek tehetséges egyének akik ezt végezhetnék? Nem! Csak azért, mert azok akiknek Isten adott tehetséget annyira lekötik magukat a földi dolgokkal hogy nincs idejük az Ur munkáját végezni. Vagy pedig kényelem kedvelően és minden felelősség érzet nélkül, semmit sem akarnak tenni. Inkább szivesebben keresnek hibát abban amit más tesz, sokszor megerőltetésig dolgozva, mivel az ilyen kényelmes keresztyének része is áthárul azokra akik még akarnak tenni valamit. Tehát sokan ellopják az Urnak járó munkát is.

Ha ezen keresztyének megemlékeznének Ákánról...

Ezeket figyelembe véve tehát, mondhatjuk hogy az Ur gyülekezete sokszor azért nem részesül nagyobb áldásban, mert az Ákánhoz hasonló hivők, kikényszeritik az Urnak büntetését. Talán ideje volna már minden hivőnek megvizsgálni önmagát és nem várni azt hogy az Ur gyülekezete éreztesse velük téves cselekedeteik méltó következményeit, mivel az Ur parancsa az volt Izráelhez hogy azt, aki meglopta az Urat, távolitsa el a nép közül.

Kedves testvérem! Vizsgáljuk meg magunkat, nem e vagyunk valamiben Ákánhoz hasonlók és büneinkkel nem e hozunk sokszor kellemetlen helyzetet az Ur gyülekezetére? Addig térjünk meg, amig idő van!

Nagy István Sao Paulo

—o—

FONTOS KÉRELEM!

Majdnem mindenki tudja már, hogy a floridai birtokunkon egy csodálatos meleg, kénes gyógyforrás van, melynek a vize több mint 1,000 (ezer) láb mélységből 10 incses csövön nagy erővel szökik fel és használat nélkül megy kárba.

A Menházi és Vagyonügyi Bizottságok mult januárjában tartott gyülésen egyhangulag megállapodtak abban, hogy ezen drága természeti kincsünket hasznositsuk egy megfelelő uszodának a megépitésével. Ezen vállalkozásnak megvalósitására megválasztották Schaffer Ferencz, Balla M. Emilt és Petre Gábor testvéreket s nyomban az utóbbit ez ügy pénztárosának nevezték ki.

A szükséges pénzt a két bizottság, (mely kb $5.000 tesz ki) egy általános gyüjtés által óhajtja összehozni Szövetségünk területén. Gyülekezetektől nem kérünk e célra, csupán a gyülekezeti tagoktól és barátainktól általában.

Némelyek itt a helyszinen már tettek komoly pénzbeli igéreteket s ezeket most szeretettel kérjük tegyék meg a szükséges következő lépést; küldjék be igéretüket. Mások ne is igérjenek mostmár, csak adjanak e nemes célra, hogy tervünket minél előbb megvalósithassuk. Sok beteg várja Bethesda vizének itteni gyógyitását. A zért amit tehetünk tegyük meg, az Urért és embertársainkért.

Minden e célra szánt adományt szivesked jenek ezen cimre küldeni: Rev. GABRIEL PETRE, 764 KOSSUTH Rd. N.E. PALM BAY, FLORIDA.

Bizottság nevében: PETRE GÁBOR.

Kiemelések a konvención mondott előadásokból

Krisztus gyülekezetének élete az imádságában foglaltatik. (Morask)

Az Ur Jézus Krisztus nem a templomba, hanem a nép közé küldi tanitványait, hogy az embereket megmentsék. (Csató)

Ha az Ur Jézuson kivül valami, vagy valaki más kerül az élet központjába, akkor közömbössé válik a keresztyéni élet. (Cerepka)

Ha a nép nem megyen a templomba a templomnak kell menni a néphez. (Orosz)

Az Isten Szentlelke nélkül annyit ér a keresztyéni élet, mint a dióhaja a belső tartalom nélkül. (Cserepka)

Az evangélizálás nem könnyü s egyben költséges is, ami felett nem szabad felületesen gondolkodni. (Orosz)

Két embernek nem lehet tanulni. Az egyik az, aki mindent tud és a másik, aki elmebajos. (Udvarnoki)

Nem a pénz, hanem a lelki élet szinvonalát kell emelni a keresztyén gyülekezetben. (Udvarnoki)

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the Postoffice of Akron, Ohio, under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás erre a cimre küldedő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

..."Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs abban az Atya szeretete."

(Ján. 1:2-15.)

Aki teheti, nyáron a nagy meleg elől menekül s egy kis vakációt vesz magának valahol egy tisztavizü folyó, vagy tó mellett. Nem keres magának valamilyen büzös tisztátlan piócás mocsarat, hanem lehetőleg a legszebb, legtisztább és legkellemesebb helyet, ahol megpihen és felüdül. Vagy ha bemegyünk egy szép gyümölcsösbe, nem a fa alól vesszük fel a félig megrothadt gyümölcsöt, hanem keressük a legszebbet és azt szakitjuk le magunknak és azt fogjuk megenni.

A rövidéletü embernek Isten megadta a lehetőséget, arra, hogy az Istent, az egyedüli jót, a szeretetet az igazat és tökéletes szentet szeresse és szolgálja, az ő szeretetéből táplálkozzék az ő büneinket eltörlő kegyelmének csodálatos tengerébe füröjdék s mégis, mily fájdalmas szomoru valóság, hogy a legtöbb ember a világnak bünös, tisztátalan szennyes élvezeteit keresik és azokat szeretik. Azokról mondja igénk: **"Ne szeressétek a világot, se azokat amik a világban vannak"** s mégis minden isteni tilalom dacára futnak az emberek, még sokan keresztyénnek nevezett emberek közül is a világadta tisztátalan helyekre. Belemerülnek ész nélkül a testet és lelket tönkretevő bünös mocsarakba, ahol pillanatokig tartó testi élvezetet találnak az ő saját vesztükre és kárhozatukra.

E világon sokféle szeretet van. Van szülői szeretet és van gyermeki szeretet is. Van feleberáti szeretet stb. De mindezeket felülhaladja az Istennek végtelen szeretete. Ezt a szeretetet adta nekünk Isten Fia az Ur Jézus Krisztus által.

Azért mondja az apostol: **"Látjátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya hogy Isten fiainak neveztetünk..."** (Ján. I. 3:1.) de nem szabad ezt ugy értelmezni, hogy minden ember teremtésénél fogva Isten fia, mert valóságban csak azok az emberek Isten fiai akik a világtól elszakadtak s a Jézus Krisztus megmentő kegyelmét elfogadták és személyes bizonyságot tettek a Krisztusról s e föli életben a szépet a jót az igazságot és becsületet stb. keresik s tiszta lelki légkörben élnek.
Kedves olvasóm, vizsgáld meg magadat kit és mit szeretsz ebben az életben legjobban.

—o—

Komoly kérelem olvasóinkhoz

Ahogyan áttekintjük a cimszallagot, azt vesszük észre, hogy olvasóink közül többen hátralékban vannak az előfizetésekkel. Sőt arról is meggyőződtünk, hogy vannak olyan gyülekezetek és testvérek az Egyesült Államokban, amelyek és akik a Biblia Magyarázó előfizetésével is hátralékban vannak. Pénztárosunk a konvención tett jelentésével kapcsolatban kijelentette, hogy ugy az Evangéliumi Hirnököt mint a vasárnapi iskolák segédkönyvét a B.M. mindenütt nagyon szeretik, sőt több számot kérnek belőle Európába, Ázsiába Braziliába, Argentinába stb. de csak ugy birunk a kérelemnek eleget tenni, és ugy leszünk képesek irodalmunkat fenntartani, **ha a hátralékosak nemcsak az utófizetéseket, hanem a jövőévi előfizetést is haladéktalanul beküldik a pénztárba.**

Az Evangéliumi hirnök missziói lap. A sok külföldre küldött számokért nem fizetnek s még ha szeretnének is fizetni, több országból nem lehet pénzt kiküldeni, azonban a lapot misszió célból küldjük az egész világra. Ugy érezzük, keresztyéni feladatunk lapunk által is terjeszteni az Evangéliumot. Nemcsak a lap előállitása, hanem a küldése is sok pénzbe kerül s azért fontos, hogy nemcsak az elő és utófizetéseket kérjük olvasóinktól, **hanem még azok felett szeretetbeli adományokat is, hogy a keresztyén irodalom akadály nélkül eljusson azokhoz, akik epedve várják.**

Testvérem aki e sorokat olvasod, kérdezd meg gyülekezeted lelkipásztorát vagy az irodalom kezelőit, **ha van olyan rendeztük e mi feladataink az irodalmunkkal szemben?** Ha nem rendeztétek volna szeretettel kérünk a közügy és Isten nevében, **rendezzétek azonnal!** Pénztárosunk $35.00 maradvánnyal zárta az esztendőt.

—o—

Látogatás Wallingfordon

Julius 15-én, szombaton a konvenció ideje alatt két kocsival kirándultunk Bridgeport-tól valami 35 mérföld távolságra fekvő kisebb városba, hogy meglátogassuk Rev. Biró Mihály kollégánkat, aki nyugalmazott lelkipásztor s hosszabb idő óta betegségben szenved. A látogatók a következők voltak: Rev. Vér Ferenc, Rev. Stumpf L. Rev. Balla E. és felesége, Rev. Balla Gy. Rev. Attila T. Rev. Petre G. és Rev. Petre A.M.

Szeretetteljes magyaros fogadtatásban részesültünk és elfelejthetetlen drága pillanatokat éltünk át beteg, hosszu éveken át velünk munkálkodó lelki testvérünkkel és kedves feleségével. E találkozás első pillanataiban beteg testvérünkkel egymás nyakába borulva, a régi drága felejthetetlen időre emlékezve, örömkönnyek is jelentkeztek szemeinkben e kedves alkalommal. Ugy Biró testvéreinknek mint a látogatóknak elfelejthetetlen pillanatok voltak ezek.

Közös házi istentiszteletet tartottunk. Vér testvérünk felolvasta a 23 ik zsoltárt és Petre A.M. testvérünk vezetésével imádkoztunk röviden. Az istentisztelet után siettünk vissza a

konvencióra ahol még sok munka várt reánk. Talán ez volt az utolsó találkozás Rev. Biró testvérünkkel e földi életben, de azzal a rendithetetlen hittel váltunk el egymástól, hogy e földi élet elmulásával egy sokkal boldogabb viszontlátás lesz az Isten országában.

Mindnyájunknak kimondhatatlan áldást és örömet jelentett e rövid látogatás, de a Rev. Biró testvérünk részére kedves felesége jelentette ki áldásait ezekben a szavakban: Orvosság ez férjem részére... Reméljük, hogy az is volt!

Petre A.M.

———o———



Az Amerikai Baptista Konvenció Oregon állam Portland városában tartotta meg évi konvencióját. Dr. Stenton C. Galup elnök vezetése mellett. Több mint 10 ezer delegátus és vendég sereglett össze erre a nagygyülésre. A jövőévben Philadelphiában lesz megtartva az évi gyülés. A konvenció elnöke Dr. Warner R. Cole, a detroiti Cavonent Baptista gyülekezet lelkipásztora.

* * *

A Magyar Baptista Szövetség évi nagygyülését Bridgeport, Conn. ban tartotta meg julius 12-16-ig. sok áldással Rev. Molnár Balázs elnök vezetése mellett. Az uj elnök Rev. Orosz Attila clevelandi lelkipásztor és a titkár Rev. Vér Ferenc. A jövő konvenció helye bizonytalan.

* * *

Távirat Kennedy elnöknek. Az 53-ik magyar baptista konvenció egy üdvözlő táviratot küldött az Egyesült államok elnökének, melyben annak a reménynek adott kifejezést, hogy nem fogja támogatni a felekezeti iskolákat, melynek támogatása nemcsak hogy veszélyezteti országunkban a vallás szabadságot, hanem megsértése az ország főtörvényének. Arra is kérte a konvenció az elnököt, hogy tegyen meg mindent Magyarország fölszabadulásának érdekében.

* * *

Dr. Billy Graham evangélista ezidő szerint befejezte az angliai evangélizálását. Mielőtt visszatért volna az U.S.A-ba, Belford városában (Irland) 50 ezer embernek tett bizonyságot a Krisztus megváltó kegyelméről. S mielőtt Belford-ba ment volna, Glasgow-ban az Ibrox Stadionban 100 ezer ember előtt prédikált.

* * *

Az Amerikai Református Egyházak szövetsége Buck Hills Pa. ban tartott gyülésén azt a határozatot hozta nyilvánosságra, hogy felekezetük még nincsen készen arra, hogy egyesüljön a többi protestáns egyházakkal. A tárgyalások azonban tovább folynak az egyesülés tekintetében.

———o———

Kilenc év után ismét Braziliában

Amilyen váratlanul érkezett az alkalom, olyan gyorsan történt az esemény megvalósitása is. Arról értesitettek, hogy ottani rokonaim között vannak akik keresik Jézust és arra kértek, hogy irjak buzditó levelet nekik, amit mindjárt meg is tettem, de egyben az ottani pásztornak: Nagy István testvérnek is irtam, kifejezvén azt az óhajomat, hogy szeretnék ezekelőtt személyesen is bizonyságot tenni arról a Krisztusról, akit évtizedek óta prédikálok.

A válaszlevél már meghivás volt egy hetes evangélizálásra s igy május 8-án feleségemmel Braziliába repültünk. Délután négy óra pár perckor érkeztünk meg. A viszontlátás örömeit leirni lehetetlen. Ugy gondolom, lehettek hetvenen akik vártak. Nagy István testvér első volt aki üdvözölt a gyülekezet nevében. Közvetlen mellette állt a gyülekezet legidősebb diakónusa: Erdős Sámuel testvér, aki pályafutásom kezdetén annyi sok jótanáccsal látott el és buzditott a munkára, hogy személyében lelki nevelőmet tisztelem ma is. De ott volt a fogadó csoportban: Kólya Elek testvér is, aki szintén diakonusa volt a gyülekezetnek és olyan munkatárs, amilyet kivánnék minden prédikátor mellé. Sok volna mindenkit külön megemliteni, hiszen még olyan testvérnő is ott volt , aki öregség miatt nem látott meg bennünket csak amikor már közvetlen előtte álltam és kérdezte tőlem, hogy ismerem e őt? Hogyne ismerném Balogné testvérnő! De egy kicsit megöregedett, mire igy válaszolt: "Igen testvér, mert már nyolcvan éves vagyok." Ne rója rovásunkra senki ha külön nem emlitünk meg mindenkit, hiszen azt ugyis tapasztalhatták általában, hogy amennyire mi éreztük őszinte szeretetüket, ugy érezték ők is a miénket.

De milyen nagy változás! Kilenc év alatt többen megöregedtek. Fiatal lányok és fiuk megnőttek, férjhezmentek és megnősültek. De a pásztor testvér jelentése szerint ezidő alatt 27-en elmentek lakni Jézushoz.

Közmegegyezés alapján: Erdei Gyula testvér kedves otthonába szállásoltak el bennünket, akinek nagyon kedves felesége ugy gondozott mint fejedelmeket és aranyos kislányuk: Lilike, ugy csüngött rajtunk — amikor csak tehette — mint egy szép piros alma a faágon. Akik vártak, pár kivételével velünk is jöttek, a távozókat pedig olyanok váltották fel, akik nem várhattak s késő éjszakai óráig maradtunk együtt nagyon kellemes társalgásban.

Mi másnap vidékre indultunk (Apucaranara) ahol nemcsak fiók üzlete van a S. Pauló-i gyülekezetnek, hanem ott lakik feleségem két testvére is, s az egyik régebben agyvérzést kapott de már —hála az Urnak — jobban van. Itt háromszor tartottunk istentiszteletet.

Kétszer Szunyog József testvéréknél egyszer pedig Oláh Imre testvéréknél, aki régen pásztora volt az "Árpádfalvi" később feloszlott gyülekezetnek.

12-én kora reggel indultunk vissza S. Pauloba s még aznap este, mindjárt a megérkezés után "Emiboi"-ba mentünk: Gál Sándor testvérékhez, akiknek vendégszeretetükben ünnepeltük a Gál Sándorné és Erdei Gyuláné testvérnők kedves szüleinek születési évfordulójukat.

13-án a gyülekezet Nőegyletének volt ünnepélye. Ez alkalommal Spanyol nyelven prédikáltam ezen az alapon: **Mit várnak a gyermekek a szülőktől?**

14-én kezdődött az evangélizálás, vagy helyesebben mondhatnánk "hitmélyités" de ennek eredményéről nem irok, mert ezt megteszik onnan. Napközben mindég más helyen voltunk, hol rokon, hol pedig lelkitestvérnél. Kólya testvérékkel töltöttünk napközben a legtöbb időt, először a közöttünk fenálló szeretet alapján, aztán pedig, mert ők tehették meg azt, hogy saját kocsijukon oda vigyenek, ahová menni akartunk. Kedves fiuk: Zoltán, minden pillanatban szolgálatunkra állt. (Kólya testvéréket szép anyagi előhaladással áldotta

meg az Ur, de jellemző részükre az, hogy ők nem tudják mijük van, de az Ur országának ügye igen. Amikor ott álltam szépen fejlődő s teljes üzemben lévő csavargyárukban és váratlanul az ebédórát jelezte a gyársip, elérzékenyülten öleltem magamhoz testvéremet és nagyobbik fiát Lajost és ezt mondtam: Milyen kellemes! A Kólya testvérék gyáruknak a sipja szól." Testvérem velem együtt könnyezett.)

21-én felejthetetlen napunk volt, nemcsak azért, mert Pünkösd napját ünnepeltük, hanem azért is mert ezen a napon, a délutáni istentisztelet keretei között, alámerités is volt és a hét megtért lélek között — akiket én meritettem alá — ott volt az én unokanővérem is kedves férjével együtt remegő ajakkal mondtam: **Igy illik nekünk tisztelnünk minden igazságát betölteni! Én alámeritelek téged a te hited vallomására, az Atyának Fiunak és Szentléleknek nevében. Amen.**

Azután is boldogan borultunk egymás nyakába és zokogva ismételgettük: **"Kedves testvérem."**

Az alkalmi tanitást Nagy testvér tartotta, ugyszintén a beiktató beszédet is, amely alkalommal több mint 400 személy volt jelen, ugyszintén az esti záró előadáson.

22-én Rio de Janeiro-ba mentünk, ahol szintén egy kedves rokonunk van a feleségem részéről és itt felkerestük a Jugoszláviából hozzánk utazó: Katona Lajos testvéreket a hajón. Ez a részükről nem várt esemény, nagyon kellemesen hatott reánk is.

23-án délután , ismét vissza jöttünk S. Paulóba és 24-én este, Nagy testvérrel együtt végeztük a szolgálatot.

25-én bucsuztunk a gyülekezettől nagyon fájó szivvel, amely alkalommal szép ünnepélyt rendeztek tiszteletünkre s részemre egy elsőrendü töltőtollat, feleségemnek pedig: Nagy István testvérnő egy tucat kávéscsészét a Nőegylet ajándékát, Peres Sándorné testvérnő pedig, egy csokor nagyon szép müvirágot adott. Kovács Lászlóné egy hatalmas szivalaku tortát készitett a Nőegylet megbizásából és hozzájárulásával ezzel a felirattal: **"Sziveinket a Molnár házaspárnak."**

26-án meglátogattuk azokat a testvéreket, akik betegség, vagy elöregedés miatt nem jöhettek az istentiszteletekre. Velünk volt egész nap a Nagy testvér is, sőt a kedves Kólyáné testvérnő is nekünk szentelte ismét ezt a napot, de az utazás is az ő jóvoltukból történt ismét. Este családi ünnepélyt rendeztünk és vele egyben ünnepeltük Nagy István testvérék házasságuk 16 ik évfordulóját is, s itten Erdei Lászlóné testvérnő tüntette ki magát egy szintén hatalmas legyező alaku tortával, amelyből magunkkal is hoztunk egy darabot — persze a fentebb emlitett szivnek is egy részét — Ennek az estének egyik kiemelkedő pontja részünkre az volt, hogy a nemrég Amerikában járt Kólya Zoltán testvér levetitette Jucikánk, vejünk és kedves unokáink ról készitett filmjét.

27-én nagyon nehéz volt a végleges bucsuzás a repülőtéren, ahová valami százan jöttek el testvéreink. Talán még soha nem markolt annyira szivünkbe ez a nagyon kedves dallamu és szövegü énekünk: "Áldott legyen a frigy... s Isten áldjon mig viszontlátunk..." mint most, emelyet a pályatest drótkeritése mellett énekeltek el-el csukló hangon testvéreink, amig csak fel nem mentünk a repülőgép lépcsőjén. Gépünk felszállt és mi szépen hazarepültünk. Innen ismét köszöntjük, testvéreink szeretetük megnyilvánulását és utikiadásaink szives támogatását s mi is vissza énekeljük innen: **Isten áldjon titeket Sao Paulói kedves testvéreink mig viszontlátunk.**

Külön emlitjük meg, hogy nagyon szép és hatalmas ének és zenekara van a gyülekezetnek kb. 40 taggal. Mindkettőt Erdei József testvér tanitja és vezeti. Ebben a szolgálatban nem ismer fáradtságot, de különös tehetséget és türelmet is adott neki hozzá az Ur, amit azzal lehet legjobban igazolni, hogy a zenekarban olyan gyerekek is pengetik a gitárt, akiknek lábuk le sem ér a székről a padlózatra, ami azt jelenti, hogy ezek egyidőben tanulják megismerni az á-b-c-t a hangjegyekkel. Ezekhez a gyermekekhez saját édesanyjuk sem volna annyi türelemmel mint Erdei testvér, aki a szemináriumot is végezte Vér testvér támogatásával s igy több oldali munkát végez a gyülekezetben s nagy segitséget jelent a Nagy testvér részére.

Isten áldja meg testvéremet és segitse, hogy azzal a nagy odaadással és alázattal, amellyel eddig dolgozott, soká legyen Isten által alkalmazható edény anyaszentegyházában.

Molnár Antal

———o———

ALÁMERITÉSI ÜNNEPÉLY BUENOS AIRESBEN

Május 7-én a délutáni istentisztelet keretei között történt az alámeritése egy Jugoszláviából most érkezett fiatal embernek akinek szülei már odahaza tagjai voltak a: Vojlovica-i Baptista gyülekezetnek. Varga testvérek 1960 nov 5-én érkeztek Buenos Airesbe s a gyülekezet mindjárt fel is vette őket s azóta hüségesen szolgálják köztünk az Urat. Három gyermekük közül a legidősebb János az, aki Jézus példáját követte mostan ugy a szülők, mint a gyülekezet örömére is.

A másik egy argentin néni, aki az imaházunkban megkezdett spanyol munka alkalmával érezte át a megtérés fontosságát és amikor ezen átment, kérte hogy keresztteljük meg, de mivel a spanyol nyelvü munkát — megfelelő munkás hiányában — kénytelenek voltunk felfüggeszteni, többször is tanácsoltuk neki, hogy menjen argentin gyülekezetbe, mert nálunk az istentiszteletek magyar nyelven vannak tartva. De ő megmaradt elhatározása mellett s mi alámeritettük őt is.

Az ünnepély — mint mindég ilyenkor, — lélekemelő volt. A gyülekezet odaadó figyelemmel hallgatta az alkalmi tanitást a Római levél 6:4-ik vers alapján:**"Eltemettetünk azért övele együtt a keresztség által a halálba, hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az atyának dicsősége által, azonképpen mi is uj életben járjunk."**

Az alámerités után a két uj tag beiktatása következett s most magyar és spanyol nyelven tartottunk beszédet szintén a Római levél 5:1, alapján: **"Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által."**

Ugyan ez alkalommal Istenünk oltalmába és Schaffer diakonus testvér gondjaira bizva a gyülekezetet, elbucsuztunk testvéreinktől, hogy másnap Braziliába menjünk és ottan is lelkeket segitsünk Jézushoz.

Kérjük mindenütt , e sorok olvasóit **Imádkozzanak itteni munkánkért!**

Molnár Antal

———o———

A julius 15-i számmal egy kissé megkéstünk a Bridgeporton tartott konvenció miatt. Olvasóink szives elnézését kérjük!



Rev. Cserepka J. bemeriti ifj Baráth András hitének vallomására.

Ifjusági konferencia a ramai táborban

"Áldott hazatérés. tárggyal. (Luk, 15.11:32)

1961 augusztus 5-7-ig

Délelőtt imaáhitat s utána hitmélyitő előadások következnek.d.u. kirándulás. Csónakázás, fürdés halászás stb... Este a tábortüz mellett ifj. program, evangélizálás és befejező áhitat.

A konferencia rendezősége ezuton hivja meg az Evangéliumi Hirnök kedves olvasóit. A kárpótlást és fáradtságot mindenki kipihenheti a szép regényes táborban!

Szeretettel üdvözölve: Cserepka János lelkipásztor

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

New York, N.Y. Lelkipásztor: Rev. Balla B. György.

Ifjusági és gyermek ünnepély. — Mint minden évben, ugy ebben is az Anyák és Apák napját méltó keretek között ünnepeltük meg. Az alkalmi igéket minden alkalommal a gyülekezet pásztora hirdette a figyelmes közönségnek.

Felbuzdulva a május 14-i ének és zeneünnepély sikerén, gyülekezetünk vezetősége elhatározta, hogy egy hasonló természetü Ifjusági és Gyermeknapi Ünnepélyt rendez, amelyre szintén gazdag programmal készültek elő a szereplők. Voltak különböző természetü előadások, szólók, karénekek és családi karok. Gyermekeink és ifjaink szavaltak bibliai részleteket, zsoltárokat mondtak el. Balla Györgyné tv vezetésével egy csoportos előadás is volt, melyre igazi felkészültséggel, minden szereplő tehetsége legjavát adta. A gyermekek nagyrésze különböző nemzeti viseletben jelent meg az emelvényen egy szépen feldiszitett asztalon elhelyezettföldgömb körül, melyet szines szallagokkal minden gyermek körülvett, énekelve, hogy "Sárga fehér fekete,mind kedves ő előttje." A tanitók is különböző nemzeti viseletekben jelentek meg a gyermekek mögött, azzal is emelve a hatást, amit gyermekeink a hallgatóságtól kiváltottak az előadással.

Magyarul az Ur igéjét Fülöp Árpád tv. szólta, kiemelve, hogy Jézus szerette a gyermekeket s a gyermekek is szerették Jézust. Az est Angol szónoka ifj Balla György, a Bronx, N.Y.-i St. John's Baptist Church pásztora volt aki (2 Tim, 4:13.) alapján ecsetelte a világ hármas szükségletét. Pál ap. is három dolgot kért Timótheustól, 1. Felsö ruháját; 2. Könyveit és 3. A kártyákat. A világnak ma szüksége van ruházatra, hogy testét azzal betakarhassa. A gyermekeknek ifjaknak s felnőtteknek egyaránt szüksége van jó könyvekre, szellemi táplálékra. De a tudomány, ismereteknél is nagyobb szüksége van a lelki táplálékra, amit a bibliai tanitásokból nyerhetünk meg. Az előadó ifju testvérünk mélyen szántó gondolatait nagy érdeklődéssel hallgatta a közönség.

Emlékkép avatás: Miután a fenti programmal végeztünk a közönség felvonult a felső terembe, ahol még egy meglepetés várta a közönséget. Néhai Rev. Dulity Miklós a new yorki gyülekezet egyik régi pásztora volt az, aki az Angol tv. ket rávette, hogy a magyarok számára egy külön templomhelyiséget vegyenek meg 1918-ban. Az ő emlékére egy szép keretben elhelyezett nagyitott fényképet helyeztünk el a felső teremben Zboray tv. fényképe mellé.

Balla tv. felolvasta a Zsid. 13:7 - verset, "Emlékezzetek meg a ti elöljáróitokról, akik szólották néktek az Istennek beszédét." Majd röviden ismertette a körülményeket, s azt hogy milyen nehézségeken ment keresztül a gyülekezet, mig végre 1956 ban saját nevére irathatta a minden tekintetben alkalmas templom helyiséget ahol ma is alkalmunk van az Ur igéjét hirdetnünk a mi magyar népünknek. Majd imában adtunk hálát az Urnak az ő csodálatos vezetéséért, segitségéért s az ima után id Kautz János tv. aki már Dulity tv. idejében is e gülekezetben volt, lehuzta a fehér takarót, amely a képet eddig takarta. Mi tagadás, sokak részére megható jelenet volt ez, mert olyanok is voltak, akik könnycseppeket törölgettek szemeikből, hiszen a akkori vasárnapi iskolás gyermekekből, ma már édesanyák lettek, akik most már saját gyermekeikkel szemlélhetik a "régi magyar Billy Sunday mosolygós arcképét.

Gyülekezetünk nőegylete szivessé géből frissitőket szolgáltak fel, mi közben kellemes társalgás között élveztük a testi javakat is. Meg kell emlitsük azt is, hogy ez a szeretetvendégség az anyák, a gyermekek ifjak és az apák tiszteletére lett szánva, **hogy igy mindenki ünnepeltnek és ünneplőnek érezhesse magát.** A áldozat és szolgálatkész kezek és szi veknek ezuton is köszönetet mondunk. Urunk áldása nyugodjék me népének törekvésén mindenütt.

Szezonzáró ünnepély: Junius 18 án d.e. az Énekkarunk hivatalos vol Garfieldre, hogy az ottani rádiós is

tentisztelet keretében szolgálatot tegyen, kisegitve az ottani énekkart szép munkájában. Este 6.30-as kezdettel pedig a Német Baptista gyülekezet teljes létszámban csatlakozott hozzánk, hogy a szezon záró ének-ünnepélyt együtt tarthassuk meg. Ezen alkalom is igen áldásosnak bizonyult, mert minden szereplő tehetsége legjavát igyekezett adni az Ur szolgálatában. Az Igével Rev Hussman, Jr. szolgált, aki családjával együtt k. szüleinél vakációzott s akik Kanadából jöttek hozzánk ez alkalommal. — Mindenért az Uré a dicsőség!

GBB

—o—

TORONTO CANADA Cserepka János lelkipásztor.

BIBLIÁNKRÓL

"Szeretnék zengetni zsoltárokat, harsonák szavát zugatni a szélbe,

Szeretnék fényes villám-cimbalommal nagy fényjeleket huzatni az égre,

Szeretnék nagy orgonához ülni, amely a vihar szavát dörgi széjjel,

Szeretnék lenni csodás égi hid, amely elbüvöl szivárvány szinéve, —

Óh szeretnék,. . . minden szeretnék lenni hogy ez az ének ma Hozzád találjon,

Te könyvek könyve, áldott fénysugár, örök remény e rögös földi tájon.

Ezek a sorok jutottak eszembe azon a kedves estén, mikor gyülekezetünkben Biblia napot tartottunk a Torontói Biblia Társulat titkárának közremüködésével, 1961 május 21-én. Azért jött közénk ez a kedves angol testvérünk, hogy bemutassa részünkre, hogyan terjed a Biblia az egész világon. Megemlitett több országot, ahol nagy az éhség Isten áldott igéje iránt. Afrikában sok nyelvet beszélnek. Egyik évben kiküdtek nekik egy millió bibliát 63 féle nyelven. A következő évben három milliót kértek 93 küjönböző nyelven. Az afrikai emberek nagyon szegények, alig tudnak a biblia áráért valamit fizetni, ezért nekünk fehér keresztyéneknek, akiknek már birtokunkban van Isten drága szava és sokkal jobb körülmények között élünk, segitséget kell nyujtanunk, hogy az üdv szava a föld végéig terjedhessen.

Indiában is szépen terjed a keresztyén misszió. egyik ujságban naponta közölnek részleteket Márk evangéliumából. Levelek ezrei érkeznek a szerkesztőségbe, hogy irjanak többet, hosszabban ezekről a szép történetekről. Egy özvegyasszony, aki Brahman vallásu, szintén irt egy kérő levelet, mert ő olvasta a "Szegény asszony két fillérjé-ről" szóló történetet és többet akar hallani arról a csodálatos személyről, aki egy szegény özvegy asszonyt is igy becsült. Indiában a Brahman vallásuak között ha egy asszonynak meghal a férje, annak élete azután már semmit sem ér. Ezért csodálkozott el ez az özvegy, hogy van valaki, aki még a megvetetteket, lenézett özvegyasszonyokat is pártolja, és felkelt szivében a vágy többet hallani, többet tudni róla.

Vendég testvérünk bemutatott részünkre egy szines hangos filmet is Indiáról és egy indiai leányka megtéréséről. Megható volt látni, amint ez a felnőtt leány odaült a kicsiny vasárnapi iskolások közé, mikor a misszionáriusnő énekelni tanitotta őket. Megragadta lelkét az ének, a szép történet Jézusról és azontul rendszeres látogatója lett az összejöveteleknek, megtanult olvasni és nagyon megszerette a Bibliát. — Megdöbbentő volt látni nekünk, kik már a rakéták korában élünk és mindenféle nagyszerü géppel szerkezettel, technikai csodával rendelkezünk, az indiai embereket, akik ma is kézzel őrölnek, saját maguk fabrikálta primitiv szekereken járnak és olyan egyszerüen élnek, mint ezredekkel ezelőtt éltek az emberek. Mindenfelé a nagy szegénység, a nyomor kiált siró hangon. Kötelességünk, hogy centjeinkkel, dollárjainkkal segitsük őket a bibliához, a boldogsághoz, akik oly szegények, hogy nem tudnak azért semmit sem fizetni.

Angolában az emberek kb. 20 centet keresnek egész napi munkájukkal. Az ő részükre egy biblia lefordítása és elkészitése hat dollárba kerül önköltségi áron. Ők nem tudnak a bibliákért többet fizetni, mint egy dollárt, igy tehát a még hiányzó öt dollárt valahonnan elő kell teremteni. Ha egy kicsit is együttérzünk ezekkel a még sötétben élő emberekkel, ha csak egy kicsit is átérezzük, hogy Istennek szüksége van a mi szeretetből adott centjeire, akkor segiteni fogunk. — Ezt gyülekezetünk meg is értette és szeretettel az ügy mellé állt. Ezen az estén 70 dollár jött összse, melyet az est végeztével átadtunk testvérünknek.

Cserepka testvér megemlitette, hogy magyar népünk között is vannak, akik nagyra értékelik a bibliát. Szemere Pál költő édesanyja száztizenkilencszer olvasta át elejétől végig. Tóth Dániel tv-ünk aki, velünk együtt érkezett Kanadába már hetvenötször végigolvasta. Egy magyar püspök héber nyelven kivülről tudta a bibliát. Boldog az a család, ahol minden nap megnyilik ez a könyv, béke és áldás tér oda be ott nincsenek viszályok, széthuzások, perpatvarkodások, ott szeretet uralkodik a szivekben. Szeressük ezt a könyvet, mert Isten szól hozzánk és feleletet ad minden problémánkra.

"Közel van ő, s ha boldog ámulattal dicső hangját hallani akarjátok, hulljatok alázattal földre le, és nyissátok fel áldott bibliátok!"

Somogyi Gáborné

—o—

CIMVÁLTOZÁSOK

..Aggmenházunk és környékére küldendő levelek és csomagok ezután nem Mellbourn-ba küldendők, hanem az itt közölt cimekre:

AGGMENHÁZUNK UJ PÓSTACIME:

Bethesda Baptist Home,
748 Fordham Rd,
Palm Bay, Florida.

Rev. PETRE GÁBOR cime:
764 Kossuth Rd, N.E.
Palm Bay, Florida.

—o—

Cimváltozás

Rev. DÉKÁNY ELEMÉR uj cime:
1540 Yem Str.
Vancouver 9- B.C. Canada.

Nagy István, braziliai prédikátor Testvérünk kéri az összes Testvéreinket, hogy ha levelet, irodalmi csomagokat. vagy akármit is küldenek Sao Paoloba, NE A GYÜLEKEZET NEVÉRE .CIMEZZÉK, mert abban az esetben sok kellemetlenségeik vannak, hanem az ő nevére és cimére sziveskedjenek küldeni:

Rev. ESTEVAN NAGY,
Correiro de Lapa,
Caixa Postal 11-516
Sao Paolo, Brasil.

—o—

Emberi intézmények arra tanitanak, hogy miben higyjünk; egyedül Jézus képes arra tanitani, hogy miképpen higgyünk.

Akik mindenből hisznek egy keveset voltaképpen nem hisznek semmit. Sok dolgot azért hiszünk, mert sokszor hallottuk.